

Република Србија
МИНИСТАРСТВО СПОРТА
Одсек за инспекцијске
послове у спорту
Број: 000172998 2025 13800 003
003 042 001 01 093
Датум: 20. мај 2026. године
Београд

СТОНОТЕНИСКИ САВЕЗ СРБИЈЕ
Бр. 140 / 2026
9.06. 2026 год.
БЕОГРАД, Страхињића Бана 73а

СТОНОТЕНИСКИ САВЕЗ СРБИЈЕ

11 000 БЕОГРАД
Страхињића Бана 73а

Поштовани,

У прилогу вам достављамо решење овог органа Број: 004850130 2025 13800 003
003 070 002 од 20. априла 2026. године.

Шеф Одсека – републички
спортски инспектор
Милан Божовић

Република Србија
МИНИСТАРСТВО СПОРТА
Број: 004850130 2025 13800 003
003 070 002
Датум: 20. април 2026. године
Београд
тн/мн

На основу члана 173. став 3. Закона о спорту („Службени гласник РС”, број 10/16), а у вези са чланом 167. став 2. и 171. став 3. Закона о општем управном поступку („Службени гласник РС”, бр. 18/16 и 95/18 – аутентично тумачење), решавајући по жалби Стонотениског савеза Србије, са седиштем у Београду, Страхињића Бана 73а, изјављеној преко пуномоћника адвоката Горана Кљајића из Новог Сада, Васе Пелагића 9/5/34, против решења Министарства спорта – Одсека за инспекцијске послове Број: 000172998 2025 13800 003 003 042 001 04 178 од 4. новембра 2025. године, којим је у поступку ванредног инспекцијског надзора, Стонотениском савезу Србије наложено да стави ван снаге појединачне одлуке донете на ванредној седници Скупштине одржаној 20. фебруара у Новом Саду,

Министарство спорта доноси

РЕШЕЊЕ

УСВАЈА СЕ жалба Стонотениског савеза Србије са седиштем у Београду, Страхињића Бана 73а, изјављена на решење Министарства спорта – Одсек за инспекцијске послове Број: 000172998 2025 13800 003 003 042 001 04 178 од 4. новембра 2025. године, као основана.

ПОНИШТАВА се решење Министарства спорта – Одсек за инспекцијске послове Број: 000172998 2025 13800 003 003 042 001 04 178 од 4. новембра 2025. године и предмет враћа првостепеном органу на поновни поступак.

Образложење

Министарство спорта – Одсек за инспекцијске послове, у предмету ванредног инспекцијског надзора над радом Стонотениског савеза Србије са седиштем у Београду, Страхињића Бана 73а, донео је дана 4. новембра 2025. године, решење којим је у првом ставу наложено Стонотениском савезу Србије да у року од осам дана од дана пријема решења, стави ван снаге одлуку бр. О-1/2025 од 20. фебруара 2025. године (47/25 од 20. фебруара 2025. године), којом се Предраг Ничић именује за председника Стонотениског савеза Србије, донету на седници ванредне изборне скупштине Стонотениског савеза Србије одржане 20. фебруара 2025. године, у Новом Саду. Другим ставом истог решења, наложено је Стонотениском савезу Србије, да у року од осам дана од дана пријема решења, стави ван снаге одлуку бр. О-2/2025 од 20. фебруара 2025. године (48/25 од 20. фебруара 2025. године), којом се Бојан Милошевић, Бобан Лазић, Срђан Стевић и Адмир Данијали

именују за чланове Извршног одбора, донету на седници ванредне изборне скупштине Стонотениског савеза Србије одржане 20. фебруара 2025. године, у Новом Саду. Трећим ставом наведеног решења, наложено је Стонотениском савезу Србије, да у року од осам дана од дана пријема решења, стави ван снаге одлуку бр. О-3/2025 од 20. фебруара 2025. године (49/25 од 20. фебруара 2025. године), којом се Душан Цвејић, Синиша Стојишин и Марко Тодоровић именују за чланове Надзорног одбра, донету на седници ванредне изборне скупштине Стонотениског савеза Србије одржане 20. фебруара 2025. године, у Новом Саду. Четвртим ставом истог решења, наложено је Стонотениском савезу Србије, да у року од осам дана од дана пријема решења, стави ван снаге одлуку бр. О-4/2025 од 20. фебруара 2025. године (50/25 од 20. фебруара 2025. године), којом се адвокат Арсеније Катанић именује за дисциплинског судију, донету на седници ванредне изборне скупштине Стонотениског савеза Србије одржане 20. фебруара 2025. године, у Новом Саду. Петим ставом овог решења, наложено је Стонотениском савезу Србије, да у року од осам дана од дана пријема решења, стави ван снаге одлуку Извршног одбора бр. О-5/2025 од 20. фебруара 2025. године, којом су од стране председника за чланове Извршног одбора именовани Владимир Шипка, Горан Кљајић, Срећко Салетовић и Ђорђе Пејак, дел. број 54/25 од 20. фебруара 2025. године. Ставом шест наведеног решења, наложено је Стонотениском савезу Србије да у року од осам дана од дана пријема решења, стави ван снаге одлуку Извршног одбора бр. О-8/2025 од 20. фебруара 2025. године, којом се за извршног директора поставља Марко Јевтовић из Београда, а за менаџера Дан Фрациле из Новог Сада, дел. број 63/25 од 20. фебруара 2025. године.

Стонотениски савез Србије је, преко пуномоћника адвоката Горана Кљајића из Новог Сада, поднео жалбу против наведеног решења.

Жалба и одговор на жалбу, заједно са списима предмета примљена је у овом органу у складу са чланом 173. став. 3. Закона о спорту, дана 8. децембра 2025. године.

Жалба је благовремена, дозвољена и поднета од стране овлашћеног лица.

У жалби је наведено да се иста подноси због битне повреде поступка, повреде одредаба материјалног права и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да Министарство спорта усвоји жалбу, укине побијано решење и предмет врати првостепеном органу на поновно одлучивање како би се отклонили постојећи недостаци који решење чине незаконитим и правно неодрживим. Наводено је да је поступајући инспектор изашао из граница својих овлашћења и да се ставио у улогу суда и да је наложио стављање ван снаге свих Одлука Скупштине у Новом Саду која је одржана 20. фебруара 2025. године. Наведено је да је инспектор дана 11. септембра 2025. године донео решење којим је делимично одредио прекид инспекцијског надзора у односу на испитивање законитости одлука донетих на ванредној скупштини у Нишу дана 21. јануара 2025. године, с обзиром на то да се пред Првим основним судом у Београду у предмету П.490/2025, води поступак за утврђивање ништавости наведених одлука а по тужби Регионалног стонотениског савеза Ниш и др. Тужиоци су у том предмету дана 22. априла 2025. године преиначили тужбени захтев и тражили да суд у истом поступку утврди да су ништаве и све одлуке донете на изборној скупштини у Новом Саду дана 20. фебруара 2025. године, па је сходно томе инспектор морао да прекине поступак инспекцијског надзора и у овом делу, јер ако је једна одлука пред судом разлог за прекид поступка надзора, онда исти принцип мора важити и за све друге одлуке у истој правној ситуацији, а посебно што инспектор својим актом не може да замени судску одлуку. Жалбеним наводима оспоравају се мере наложене у записнику, јер исте немају карактер управног акта, и не могу створити обавезу, те сматра да записник сам по себи не производи обавезујуће правно дејство, затим се у примедбама наставља са правном анализом записника и његовог дејства. Оспорава надлежности управног органа, тиме што се износи

да орган управе нема овлашћења да утврђује ништавост одлука удружења, јер је за то надлежан само суд, те сматра да је у конкретном случају дошло до прекорачења овлашћења чиме се задире у судску надлежност, у вези с тим оспорава се налагање мера стављањем ван снаге аката донетих на скупштини. Даље, оспорава се налаз инспектора у погледу избора Предрага Ничића, јер исти није био на функцији у моменту избора на функцију и сматра да в.д. функција има само привремен карактер и не производи правне последице као избор на редован мандат, те привремено преклапање функције није од значаја, јер је та опасност отклоњена, јер се не може сматрати трајним сукобом интереса нити основом за поништај одлука скупштине. Оспорава се и налаз инспектора у погледу Одлуке ИО о именовању Марка Јевтовића за извршног директора и Дан Фрацилеа за менаџера, јер у складу са чланом 46. став 1. тачка 9) Статута извршни одбор поставља и разрешава друга стручна лица која се ангажују у СТСС, те оспорава и да је по Статуту морао да се изабере генерални секретар, даље се сматра да одлука о именовању Дмитра Мајсторовића није могла бити предмет инспекцијског надзора, јер је донета од стране претходног руководства. О налазу у погледу рокова за сазивање и одржавање изборне скупштине, сматра да је субјективан став и тумачење инспектора, даље се образлаже став зашто је то тумачење по ставу надзираног субјекта погрешно, те се предлаже инспектору да се узме у обзир чињеница да је све напред наведено већ предмет судског спора пред Првим основним судом у Београду П.490/2025 и да се предност одлука по овим питањима да суду, а не органима управе, те у том смислу очекују да се и преостали део надзора прекине до коначног одлучивања.

У одговору на жалбу Одсека за инспекцијске послове наведено је да је поступак инспекцијског надзора покренут налогом Број: 000172998 2025 13800 003 003 042 001 01 009 од 12. фебруара 2025. године, да је у току поступка инспекцијског надзора инспектор дошао до сазнања за постојање наведене парнице П.490/2025 и да је њен значај за инспекцијски надзор ценио објективно, те да је дао предност судском решавању делимично прекидајући поступак решењем 000172998 2025 13800 003 003 042 001 04 060 од 12. септембра 2025. године, јер је исти покренут тужбом од 27. јануара 2025. године и да исто, по оцени инспектора, представља претходно питање. Наведено је, имајући у виду да је тужбени захтев преиначен 22. априла 2025. године, тј. након покретања поступка инспекцијског надзора, да орган управе није у обавези да исти прекине у складу са чланом 107. став 4. Закона о општем управном поступку, јер је за прекид поступка потребно не само да се већ решава претходно питање, већ је потребно да оно буде и претходно питање, што у конкретном случају није случај, јер републички спортски инспектор врши надзора над применом овог закона и прописа донетих на основу овог закона и инспекцијски надзор у складу са чланом 169. став 1. Закона о спорту, а утврђено чињенично стање даје основ за поступање у складу са наведеним законом. Наведено је да предмет судскога спора за свој предмет има утврђивање ништавости, а предмет испитивања у инспекцијском надзору је обезбеђење законитости, те инспекцијски орган нема овлашћење да за одређени акт утврди да је ништав (што није ни учинио побијеним решењем), већ само да наложи мере у складу са Законом о спорту и Законом о инспекцијском надзору, којим ће обезбедити законитост у примени закона од стране надзираног субјекта, што је републички спортски инспектор и учинио у складу са чланом 173. став 1. тачка 2) Закона о спорту и 27. Закона о инспекцијском надзору, брижљиво водећи рачуна о сразмерности мера, те је наложио мере које најмање утичу на надзирани субјект. Поред наведеног, истиче се да поступак инспекцијског надзора води по службеној дужности по начелу официјалности, док се парнични поступак води по захтеву странака, и странке се њим слободно располажу, на основу начела диспозитивности. Наведено је да је чињеница проширења тужбеног захтева без значаја за другачије чињенично стање или правну оцену у предметном поступку инспекцијског надзора, и то је првостепени орган већ образложио поводом примедба на записник. Наводи да тужбени захтев за преиначење, не значи да је тужба преиначена, нити подношење тужбе суду пре или током поступка инспекцијског надзора само по себи може изазвати прекид поступка, већ то мора бити претходно питање из члана 107. став 1. Закона

о општем управном поступку, јер би у супротном инспекцијским органима било онемогућено да обављају свој законом утврђен делокруг послова. При томе чланом 199. Закона о општем управном поступку прописано је да је после достављања тужбе туженом, за преиначење тужбе потребан пристанак туженог. Надаље, у односу на жалбене наводе да записник о инспекцијском надзору није управни акт, првостепени орган и не доводи у питање такво становиште, али истиче да иако није управни акт, записник је по својој суштини најважнији акт из којег се изводи решење, па у том смислу, иако надзирани субјект није у обавези да поступи по мерама у записнику, што је неспорно, његово понашање се цени приликом доношења решења, те инспектор може наложити и меру која није утврђена у записнику (што се у конкретном случају није десило), у вези с тим, наводи око записника су потпуно ван утицаја за саму жалбу. Наведено је да су погрешни наводи у вези избора Предрага Ничића на функцију председника, јер налагање мера у вези избора Предрага Ничића, је везано за рок сазивања Скупштине (Скупштина у Новом Саду није сазвана у року који је утврђен у Статуту, већ у краћим роковима), те су све одлука на овој Скупштини у вези с тим незаконите, и решењем је наложено њихово стављање ван снаге, с тим да је код одређених одлука утврђена незаконитост и по другим основама. У вези с тим, потпуно су ирелевантни и наводи у вези избора извршног директора Марко Јевтовић из Београда, и Дана Фрацилеа из Новог Сада за менаџера, јер Скупштина није сазвана у роковима прописаним Статутом, нити функцију извршног директора односно менаџера, Статут СТСС препознаје. У вези с тим, наведене функције не могу представљати радна тела, нити могу заменити статутарну функцију генералног секретара, којег је СТСС био дужан изабрати. Наведено је да што се тиче налаза инспектора у вези Дмитра Мајсторовића, с обзиром да је поступак у односу на испитивање законитости седнице у Нишу прекинут решењем, налаз је само у записнику о инспекцијском надзору, а не и у побијаном решењу, јер је у овом делу налаз значајан због вођења прекршајног поступка против надзираног субјекта, без обзира што одлуку о његово именовању није донео садашњи председник Предраг Ничић.

У поступку по жалби, овај орган ценио је наводе ожалбеног решења, наводе жалбе, одговора на жалбу, као и стање у списима предмета, па је донео одлуку као у диспозитиву, налазећи да су наводи жалбе основани.

Приликом заузимања оваквог става овај орган је пре свега имао у виду чињеницу да је првостепени орган доношењем ожалбеног решења поступио супротно члану 107. Закона о општем управном поступку („Службени гласник РС”, бр. 18/16 и 95/18 – аутентично тумачење).

Чланом 107. став 4. овог члана прописано је да се поступак мора прекинути и ако се пред судом или другим органом већ решава претходно питање, док је ставом 5. истог члана прописано да орган наставља поступак када буде донето коначно решење надлежног органа или правноснажна одлука надлежног суда о претходном питању.

Чланом 4. став 2. Закона о инспекцијском надзору („Службени гласник РС”, бр. 36/15, 44/18-др. закон, 95/18.), прописано је да у поступку вршења инспекцијског надзора инспектор, односно други овлашћени службеник поступа сагласно начелима и правилима деловања државне управе и начелима и правилима деловања државних службеника, односно службеника аутономне покрајине и јединице локалне самоуправе, као и сагласно начелима и правилима поступка којима је уређен општи управни поступак.

Увидом у поднесак Столотениског савеза Србије од 9. октобра 2025. године, који за предмет има примедбе на записник о инспекцијском надзору Број:000172998 2025 13800 003 003 042 001 15 052 од 12. септембра 2025. године, утврђено је да се примедбе пре свега односе на чињеницу да се пред Првим основним судом у Београду, у предмету П.490/2025, води поступак за утврђивање ништавости одлука донетих на ванредној скупштини у Нишу одржаној дана 21. јануара 2025. године, те да је инспектор донео решење којим је делимично одредио прекид инспекцијског надзора у односу на испитивање законитости одлука донетих на ванредној скупштини у Нишу. Истим поднеском инспектор је

обавештен да су тужиоци у истом предмету преиначили тужбени захтев дана 22. априла 2025. године, у складу са одредбама Закона о општем управном поступку и да су поред постојећег тражили да суд у истом поступку утврди да су ништаве одлуке донете на изборној скупштини у Новом Саду дана 20. фебруара 2025. године. У примедбама је такође наведено да је инспектор морао да прекине поступак надзора, с обзиром на наведену чињеницу. Уз наведени поднесак приложен је и поднесак тужилаца Регионални стонотениски савез Ниш и др. против туженог Стонотениског савеза Србије, за преиначење тужбеног захтева од 22. априла 2025. године. На крају је наведено да конкретан инспекцијски надзор губи свој смисао с обзиром на чињеницу да су све одлуке предмет судског спора, као и да се предност у доношењу одлука по оваквим питањима увек даје суду, а не органима управе, у ком смислу се очекује да се и преостали део надзора прекине до коначног одлучивања пред надлежним судом. Уз допис је приложен поднесак тужилаца са преиначењем тужбеног захтева у предмету Првог основног суда у Београду П.490/2025 од 22. априла 2025. године, којим се тражи да суд у истом поступку утврди ништавост одлука донетих на изборној скупштини у Новом Саду дана 20. фебруара 2025. године.

Увидом у ожалбено решење утврђено је да је налогом за инспекцијски надзор Број: 0001 72998 2025 13800 003 003 042 001 01 009 од 12. фебруара 2025. године, покренут ванредни теренски и канцеларијски инспекцијски надзор над радом Стонотениског савеза Србије чији је предмет испитивање примене члан 40. став 6. и 55. Закона о спорту у погледу припреме, сазивања, одржавања и одлука ванредне Скупштине Стонотениског савеза Србије одржане 21. јануара 2025. године. Допуном налога о инспекцијском надзору Број: 00172998 2025 13800 003 003 042 001 26 018 од 21. фебруара 2025. године и Број: 000172998 2025 13800 003 003 042 001 26 054 од 29. јула 2025. године, предмет налога је допуњен испитивањем законитости одржавања и одлука ванредне изборне скупштине Стонотениског савеза Србије од 20. фебруара 2025. године. Решењем спортског инспектора о делимичном прекиду поступка Број: 00172998 2025 13800 003 003 042 001 04 060 од 11. септембра 2025. године, прекинут је поступак ванредног инспекцијског надзора над радом Стонотениског савеза Србије Број: 0001 72998 2025 13800 003 003 042 001 01 009 од 12. фебруара 2025. године, у делу испитивања законитости примене члана 40. став 6. и 55. Закона о спорту у погледу припреме, сазивања, одржавања и одлука ванредне Скупштине Стонотениског савеза Србије одржане 21. јануара 2025. године у Нишу, због решавања претходног питања пред Првим основним судом у Београду у предмету П.490/25, док надлежни суд правноснажно не одлучи о претходном питању.

По оцени другостепеног органа, првостепени орган је током поступка занемарио чињеницу преиначеног тужбеног захтева, иако је о томе обавештен пре доношења ожалбеног решења, на који начин је спортски инспектор учинио битну повреду правила поступка, јер није поступио у складу са чланом 107. став 4. и 5. Закона о општем управном поступку.

Наиме, чланом 199. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС”, бр. 72/11, 49/13 - УС, 74/13 - УС, 55/14, 87/18, 18/20, 10/23 - др. закон) прописано је да тужилац може до закључења главне расправе да преиначи тужбу.

Из списка предмета произилази да је Првом основном суду поднет преиначен тужбени захтев од 22. априла 2025. године, која чињеница указује да одлука суда директно утиче на доношење законите управне одлуке у поступку инспекцијског надзора, при чему се у конкретном случају, у поступку пред судом не ради о било којој тужби, односно преиначењу, већ о поступку који за предмет управо има правни статус акта који је предмет инспекцијског надзора.

Питање ништавости акта јесте самостална правна целина за коју је надлежан суд, у ком смислу спортски инспектор не може мериторно да одлучује о незаконитости тих аката, с обзиром да исход судског поступка, по оцени другостепеног органа, представља претходно питање од којег директно зависти законско поступање инспектора.

У конкретном случају сама чињеница да је тужбени захтев преиначен на утврђивање ништавости одлука Скупштине са седнице у Новом Саду одржане 20. фебруара 2025. године, које су ожалбеним решењем стављене ван снаге, чини исход парнице апсолутним претходним питањем. Одлука суда о ништавости акта производи правно дејство *ex tunc* (од тренутка доношења акта), те исход парнице директно утиче на конкретан поступак инспекцијског надзора, што га чини претходним питањем у смислу закона, из којих разлога је поступак морао бити прекинут.

Из напред датих и образложених разлога нису прихваћени наводи инспектора да проширење тужбеног захтева од 22. априла 2025. године, не представља претходно питање и да му утврђено чињенично стање даје основ за поступање у складу са чланом 169. Закона о спорту, те да није у обавези да прекине поступак инспекцијског надзора у складу са чланом 107. став 4. Закона о општем управном поступку. Такође није прихватљива оцена спортског инспектора да орган управе није у обавези да прекине поступак с обзиром да је предмет судског спорта утврђивање ништавости, а предмет испитивања у инспекцијском надзору је обезбеђење законитости, с обзиром да је по оцени другостепеног органа утврђивање ништавости најтежи облик незаконитости једног акта.

Приликом заузимања оваквог става овај орган је имао у виду и чињеницу да је у истој ситуацији инспектор прекинуо поступак ванредног инспекцијског надзора над радом Стонотениског савеза Србије у делу испитивања законитости примене члана 40. став 6. и 55. Закона о спорту, у погледу припреме, сазивања, одржавања и одлука ванредне Скупштине Стонотениског савеза Србије одржане 21. јануара 2025. године у Нишу, због решавања претходног питања пред Првим основним судом у Београду у предмету П.490/25, док надлежни суд правноснажно не одлучи о претходном питању.

С обзиром на то да је инспектор већ прекинуо поступак за јануарске одлуке скупштине до правноснажног окончања поступка, сазнање за преиначен тужбени захтев и на фебруарске одлуке скупштине, налагало је идентично поступање, односно доношење закључка о прекиду поступка до окончања судског спора, у циљу заштите начела предвидивости и правне сигурности.

Наведено управо указује да је спортски инспектор поступајући на тај начин, постојање судског спора третирао као претходно питање, док је по достављању примедба на записник о инспекцијском надзору од 12. септембра 2025. године, уз које је достављен преиначен тужбени захтев (примљен у Првом основном суду у Београду дана 22. априла 2025. године) и којим је тражено да се поступак надзора прекине до коначног одлучивања пред надлежним судом, исте чињенице занемарио, оценивши примедбе као неосноване.

По оцени другостепеног органа, спортски инспектор је доношењем ожалбеног решења поступио супротно члану 107. Закона о општем управном поступку, јер одлука суда о ништавости скупштинских одлука из фебруара месеца, такође представља претходно питање, које је од значаја за одлучивање у поступку инспекцијског надзора.

У односу на наводе спортског инспектора из одговора на жалбу који се односе на то да тужбени захтев за преиначење не значи да је тужба преиначена, овај орган је исте оценио као неосноване, с обзиром да је за управни поступак од значаја да постоји процесна иницијатива пред судом која се тиче предмета инспекцијског надзора, а да за орган управе није од пресудног значаја одлука о дозвољности преиначења.

У циљу доношења законитог решења, у смислу члана 171. став 3. Закона о општем управном поступку, којим је прописано да ако другостепени орган нађе да ће недостатке првостепеног поступка брже и економичније отклонити првостепени орган, он ће својим решењем поништити првостепено решење и вратити предмет првостепеном органу на поновни поступак. У том случају, другостепени орган је дужан да својим решењем укаже првостепеном органу у ком погледу треба допунити поступак, а првостепени орган је дужан у свему да поступи по другостепеном решењу и да, без одлагања, а најкасније у року од 30 дана од пријема предмета, донесе ново решење. Против новог решења странка има право на жалбу.

У том смислу, у поновљеном поступку неопходно је да првостепени орган, водећи посебно рачуна о оквирима своје стварне надлежности, донесе закључак о прекиду поступка инспекцијског надзора до правноснажног окончања парничног поступка пред надлежним судом, а поводом одлука ванредне изборне скупштине Стонотениског савеза Србије од 20. фебруара 2025. године, с обзиром да одлука суда о ништавости одлука које су предмет надзора представља правну претпоставку за доношење законитог и правилног решења у овом управном поступку, а у циљу економичности и правне сигурности.

Приликом доношења ове одлуке, овај орган ценио је и остале наводе жалбе, али је при овако утврђеном чињеничном стању, нашао да исти нису од утицаја на доношење друкчије одлуке у овој правној ствари.

Имајући у виду све напред наведено, као и цитиране законске одредбе, одлучено је као у диспозитиву.

Упутство о правном средству: Ово решење је коначно и против њега није допуштена жалба. Против овог решења може се тужбом покренути управни спор, код Управног суда Србије, у року од 30 дана од дана достављања решења.

МИНИСТАР
Зоран Гајић

